

fredsstillelse gik med til Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger vedtaget af Landstinget. Selv den højtærede Minister anbefalede til min Glæde Lovforslaget, men havde dog visse Betænkeligheder, og det er jo forstaaeligt, at den højtærede Ministers eget Forslag synes han bedre om end om det, som nu er vedtaget af Landstinget. Der er for mig ingen Tvivl om, at den Ordning, der her er foreslaaet, baade trafikalt og lokalt set vil være den mest tilfredsstillende, og jeg lægger ikke Skjul paa, at det var mig en Tilfredsstillelse at høre, at det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss), der jo i øvrigt sagde, at han stod som Arvtager efter Etatsraad Hammerich ikke alene som Folketingsmand for den paagældende Valgkreds, men ogsaa i Henseende til at støtte den Plan vedrørende Ordningen af Banegaardsforholdene i Aarhus, hvortil Etatsraad Hammerichs Navn er knyttet, dog sagde, at ganske vist var der et enkelt Detailpunkt, hvor han ikke var saa sikker paa, at Hammerich havde fundet det rigtige — han var ikke helt sikker paa, at det vilde være rigtigt, som Etatsraad Hammerich havde foreslaaet, at opføre en Godsbanegaard i Bugten ud for Aarhus oppe ved Riis Skov, ved Aarhus Østbanegaard. Men det vil jo i Virkeligheden sige — jeg har vist Lov til at udtrykke mig saaledes, jeg forstaaer nok, at det ærede Medlem maaske ikke vilde bruge de Ord —, at det ærede Medlem finder, at det her foreliggende er at foretrække for den Hammerichske Plan, idet det bevarer Muligheden for at udføre det, som det ærede Medlem ogsaa kaldte, og jeg mener med fuld Ret, det væsentligste i Etatsraad Hammerichs Plan, nemlig at kunne faa en Gennemkørselsstation i Aarhus og at kunne komme, man maa vist sige det saadan, Øst fra ind i Randers, hvis man kommer den rigtige Vej fra Aarhus Østbanestation Nord paa op til Randers. Dette mener jeg egentlig er det væsentligste — og det havde det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) Ret i var det væsentligste i Etatsraad Hammerichs Plan —: at den viste, at det kunde lade sig gøre at lave en Gennemkørselsstation i Aarhus, eventuelt saadan, at man fik en Jernbane med Dobbeltspor, som det maatte være, fra Aarhus Østbanegaard op til Strømmen gennem det meget frugtbare Stykke Land, der ligger mellem Aarhus og Randers, og hvor der i mange Aar har været Tale om at anlægge en Privatbane, i de senere Aar jo som elektrisk Bane. Der er blevet sagt

— det var navnlig det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen), der sagde det —, at man jo i Virkeligheden ikke her ved dette Lovforslag fik fuld Klarhed over, hvordan Aarhus Banegaardsforhold i Fremtiden skulde ordnes, at det ikke var en Opfyldelse af, hvad Ministeren ved Sagens Behandling her i Tinget havde krævet: at man fik en endelig fastslaaet Plan for Ordningen af Banegaardsforholdene. Og jeg kan indrømme, at dette til en vis Grad er rigtigt, men ogsaa kun til en vis Grad. Sagen er den, at det ved dette Lovforslag, som jeg haaber vil blive vedtaget uforandret, slaas endeligt fast, at Godsbanegaarden skal ligge i Mølleengen, og jeg har fremdes den Opfattelse, at det navnlig set fra Aarhus Bys Synspunkt, altsaa ud fra et lokalt Synspunkt, er langt at foretrække fremfor at faa Godsbanegaarden oppe ved Riis Skov ude i Havet udfør Østbanegaarden. Jeg forstaaer godt de mange Betænkeligheder og Indvendinger, som fra Aarhus Bys Side har været rejste mod at faa Godsbanegaarden lagt derop, men jeg har ogsaa fremdes den Opfattelse, at det heller ikke rent trafikalt set vilde være nogen Fordel at faa Godset op til Østbanegaarden. Jeg skal ikke komme dybere ind paa at forklare hvorfor, men den Fordel, som det i Almindelighed maa siges at være at have en Godsbanegaard i Nærheden af en stærkt trafikeret Havn, er efter min Opfattelse slet ikke til Stede i Aarhus. Thi for det første skal Godsbanegaarden — det er en Nødvendighed efter hele Forholdets Natur — trækkes saa langt op mod Nord, som det ogsaa efter Etatsraad Hammerichs Plan var Tilfældet, helt op ved Riis Skov, men desuden kommer den til at vende den lukkede Ende, maa jeg maaske kalde det, af Banegaarden ned efter Havnen, saadan at alle Rangeringer, Strækningsrist, Rangerbjerg eller Æselsrygge, som man kalder det i det tekniske Sprog, kommer Nord paa op ved Riis Skov, og man vil ikke opnaa den Fordel, som man vilde opnaa, hvis man paa bar Bund kunde ordne Godsbanegaardsforholdene i Forbindelse med Anlæg af Havnespor o. s. v. Det kan man ikke nu, man er nødt til at regne med de tilstedeværende Forhold. Derfor tror jeg, at en Godsbanegaard ved Riis Skov heller ikke trafikalt set vil være at foretrække. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den ikke vil blive saa god, som Forholdene vil kunne ordnes i Mølleengen. Og jeg synes, at det i saa Henseende dog ogsaa har nogen Vægt —